

missionsagen, vente, til Kommissionen er færdig, men at man har sat dem under Tiltale, efterhaanden som Sagen for deres Bedkommende er bleven moden dertil. Men det er naturligtvis i saadanne Tilfælde, hvor der ingen reel Sammenhæng er mellem deres Sag og de andre Sager. Under en saadan Kommissionsdomstol indbrages, naar den f. Eks. er nedsat i Anledning af Ildbrands-sager, en Mængde saadanne Sager, som ikke have andet med hverandre at bestille, end at de ere foregaaede i den samme Egn, og saa har man ikke villet lade den ene vente paa den anden, fordi der ikke er nogen Grund dertil. Men derimod tror jeg nok, at det i Kommissions-sager ligesom i andre Sager maa være Regelen, at hvor der i samme Sag er impliceret flere, kan en enkelt ikke tages ind til delvis Paakendelse. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Forslagsstilleren (Veth): Det foreliggende Forslag blev af den meget ærede Justitsminister nu modtaget ikke saa lidt bedre, end han modtog et Forslag om samme Emne i forrige Samling, og det har selvfølgelig kun kunnet glæde mig og hos mig vække det Haab, at det maatte lykkes at komme til et Resultat i denne Sag, et Resultat af en saadan Bestaendighed og i en saadan Retning, som synes nu fra alle Sider at være erkendt som ønskelig og temmelig paatrængende. Dette forekommer mig at være Hovedsagen, og jeg skal derfor ikke i Enkelthederne inlæde mig paa den Kritik af selve Affattelsen af Lovforslaget, som vi hørte af det ærede Medlem for Viborg (Klein). Den Ordfortolkning, som det ærede Medlem forsøgte, forekommer mig dog at være lidt vel søgt. Det ærede Medlem kan lige saa lidt som nogen anden, tror jeg, læse Lovforslaget, saaledes som det er affattet, uden at forstaa, at Ordnes Mening er den, at naar nogen har været underkastet Baretægtsarrest, som enten i det hele eller i det mindste for en Del ikke var forskyldt ved noget urigtigt Forhold fra hans Side, kunne Domstolene ved Afgielsen af Dommen aflorte saa meget, de finde rigtigt, i hans Straf af den Del af Baretægtsarresten, som han ikke selv har forskyldt, og naar det ærede Medlem for Viborg havde noget imod det sidste Stykke, at ligeledes kunne Domstolene bestemme, at den lidte Baretægts-

arrest i det hele træder i Stedet for Straf, er det jo de samme Ord, som ere brugte i Straffelovens § 58, hvor der i givne Tilfælde siges, at efter Domstolens Bestemmelse kan den lidte Baretægtsarrest træde i Stedet for Straf. Det forekommer mig altsaa, at den Indvending, som det ærede Medlem gjorde paa dette og andre Punkter, er noget søgt. Det er ikke altid saa ganske let at vinde det ærede Medlems Bifald, selv om man følger ganske nøje den Anvisning, som han synes at have givet. I Tidenden for forrige Samling Sp. 636 vil man finde den Udtalelse af ham, at han ønsker, at Reglerne gives saaledes, at Domstolene kunne helt eller delvis gøre et Afdrag i den forskyldte Straf for det Baretægtsfængsel, som vedkommende har været undergivet. Det er det, jeg mener der staar i Lovforslaget akkurat, som det ærede Medlem har ønsket, og kun udformet saaledes, som det maa staa, naar det henstilles isoleret som særskilt Lovforslag. Det blev saa vel af det ærede Medlem som af den meget ærede Justitsminister berørt, at man maatte kunne ved en Henhentyden til Baretægtsarresten gaa under det Minimum, som vedkommende Paragraf, den paagældende skal dømmes efter, indeholder, det bliver naturligtvis ogsaa Følgen. Men jeg tror dog, at der er 2 Ting, som man her bør skelne imellem. Et er, at man siger: Naar den paagældende har udholdt en lang Baretægtsarrest eller en Baretægtsarrest i det hele uden egen Skyld, kan Straffen gaa under det Minimum, som vedkommende Lovparagraf ellers har sat, det er et, og et andet er, at man siger: Naar vedkommende har siddet i Baretægtsarrest uforstyldt, saa kunne Domstolene bestemme, at den Tid, han har siddet i Baretægtsarrest, eller saa meget de nu finde at være retfærdigt af den Tid, skal aflortes i den af ham forskyldte Straf, i den Straf, han ellers vilde have lidt. Den meget ærede Justitsminister vil sikkert indvømme mig, at der er nogen og ikke ringe Forskel imellem, om man gør Baretægtsarresten til en Afkortning i den Straf, han er idømt, eller som han ellers vilde være bleven idømt, eller man gør Baretægtsarresten til en formildende Omstændighed, som berettiger Domstolene til at gaa ned under Strafferammens Minimum; det er 2 forskellige Ting. Jeg søgte ved det Lovforslag